

odebíratí čili nic. Nemůže tedy obec všeobecné vodné požadovati, když buď právními předpisy dotyčnému majiteli zabránila, aby mohl obecní vodovod užívatí, nebo když mu nedala faktickou možnost, aby mohl brátí vodu z veřejného vodovodu. Možnost užívatí veřejného vodovodu obec může poskytnouti jednak tím, že dovoluje, aby majitelé realit v obci své reality soukromými přípojkami připojili k potrubí obecnímu, jednak tím, že zřídí obecně přístupné veřejné výtoky (kašny, stojany), z nichž obyvatelstvo má možnost vodu čerpatí.

Byly-li v obci zřízeny obecně přístupné veřejné výtoky, mají faktickou možnost užívatí obecního vodovodu všichni ti, jichž nemovitosti jsou položeny tak, že vzhledem k vzdálenosti veřejného výtoku a vzhledem k místním poměrům lze od nich slušným způsobem žádati, aby svou potřebu vody kryli z veřejné kašny nebo stojanu. Povoluje-li obec, aby si majitelé realit zavedli vodu přímo na své nemovitosti, pak bude možno požadovati všeobecné vodné jenom z těch realit v obci, které ležíce při komunikacích s položeným obecním vodovodním potrubím mohou k němu přímo býti připojeny soukromou přípojkou, ovšem pak bez rozdílu, zda majitel takové reality možnosti obcí mu poskytnuté použije či nepoužije, třebať jí i z důvodů ležících v jeho osobě použití ani nemohl, — nikoli však z realit, kterým obec — nepoloživši potrubí v té které ulici — takového přímého připojení neumožnila.

Žal. úřad zjišťuje, že pro obyvatele osady M. a tím i pro zúčastněnou stranu možnosti brátí vodu z obecního vodovodu města K. není, poněvadž v osadě M. není pouličního potrubí, zřízení domovních přípojek není možno, v osadě není ani uličních stojanů ani studní, a vodovodní síť je tak vybudována, že obyvatelé osady M. mohli by brátí vodu z obecního vodovodu jen tehdy, kdyby se provedly různé technické práce, jako adaptace vodní komory, výstavba dovojem a zřízení potrubí po veřejných cestách osady. Ze spisů není patrné, odkud žal. úřad své zjištění čerpal. Naproti tomu obec ve své stížnosti namítá, že vodovodní potrubí prochází osadou M. a že jsou tam zřízeny volné výtoky a uliční stojany.

Za tohoto stavu nemá skutková podstata nař. rozhodnutí dostatečné opory, zjištěné řádně za účasti stran, a bylo proto nař. rozhodnutí podle § 6 zák. o ss zrušiti.

Č. 11.953.

Železniční právo. — Samospráva obecní: * Obec je oprávněna v řízení, konaném podle nař. č. 19/1879 ř. z. o změně obsluhy závor na železničním přejezdu, uplatňovati námitky s hlediska snadnosti dopravy po silnici, v jejíž trati leží železniční přejezd.

(Nález ze dne 31. května 1935 č. 16.426/35.)

Prejudikatura: srv. Boh. A 8796/30.

Věc: Obec K. proti ministerstvu železnic o změnu obsluhy železničních závor.

Výrok: Stížnost se dílem odmítá pro nepřípustnost, dílem zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Vzhledem k oznámení ředitelství státních drah v Olomouci, že státní správa železniční hodlá přeměnit obsluhu zábran na přejezdu polní cesty kat. čís. . . v obci K., a k žádosti, aby na základě zásadně schváleného stav. plánu provedena byla politická pochůzka, konána byla dne 24. února 1930 podle nař. č. 19/1879 ř. z. předepsaná politická pochozí komise. Podle protokolu, o komisi sepsaného, bylo konstatováno, že státní železniční správa projektuje zrušení zábran na uvedeném přejezdu, obsluhovaných místně od stanoviště č. 171, a nahrazení jich zábranami novými, obsluhovanými od strážního stanoviště č. 172, takže délka drátového vedení bude 741 m. Komise zjistila, že přejezd lze s místa obsluhy přehlédnouti a že obsluha nových zábran, pro které se stanoví doba předzvánění 35 vteřin, bude se díti podle platných předpisů. Frekvence na přejezdu nebyla služebně zjišťována, ježto je poměrně slabá a oživne pouze občasně podle místních potřeb. Podle souhlasných výpovědí přítomných zástupců obce a strážníka, který dosud zábrany obsluhuje, používá přejezdu denně asi 15 až 30 povozů. Osobní frekvence vzhledem k povaze přejezdu a jeho zabezpečení nebyla uvažována.

• Zástupci obce K., při komisi přítomní, vznesli proti změně obsluhy zábran námitky, jež odůvodnili v podstatě takto: Obec K. s osadou Č. čítá přes 3.500 obyvatelů, z nichž jedna třetina používá obecní cesty vedoucí přes přejezd do středu obce a na okr. silnici. V levo dráhy Košice-Bohumín má dojít k rozšíření závodů Báňské a hutní společnosti, v pravo dráhy pak k postavení jatek obce T. a pozemky při cestě mají býti v brzku zastavěny. Tím vzroste frekvence na přejezdu. Při změně obsluhy zábran budou muset povozy dlouho čekat, čímž se doprava ztíží. Podle názoru obce doporučovalo by se vybudovati tunelový podjezd.

Ježto výsledek komise nebyl nezávadný, předložil zem. úřad v Brně spisy min. žel., které nař. rozhodnutím udělilo ředitelství státních drah v Olomouci podle § 19 nař. č. 19/1879 ř. z. stavební povolení k projektu na změnu obsluhy závor na přejezdu v km 313.967 dráhy a námitky obce K. zamítlo.

Jednaje o stížnosti, musel nss vyloučiti ze svých úvah ony námitky, jež st-lka v řízení správním nevznesla, ač k tomu měla příležitost, o nichž proto žal. úřad nerozhodoval, a jež jsou vzhledem k § 5 zák. o ss nepřipustnými. Je to námitka, že změna obsluhy závor na přejezdu nemohla býti provedena bez souhlasu osob, zúčastněných při povolování Košicko-Bohumínské dráhy, kdy byla stanovena podmínka, že v km 313.967 dráhy bude zřízen přejezd, jehož závory budou obsluhovány hlídačem, a dále námitka, že zřízením závor na přejezdu, opatře-

ných automatickým předzváněním, bude ohrožena bezpečnost dopravy na přejezdu.

Bez důvodnými se jeví námitky stížnosti, jež brojí proti skutkovému zjištění o rozsahu frekvence na přejezdu, neboť st-lka tu přehlíží, že nař. rozhodnutí pokládá pro otázku, zda je možno uskutečniti změnu obsluhy závor na přejezdu, zásadně frekvenci povozů na přejezdu za zcela nerozhodnou, a dodává jen kromě toho jako odůvodnění vedlejší, že dopravní ruch na přejezdu, jak byl zjištěn při komisionálním jednání za souhlasu zástupců stěžující si obce, je malý. Pokud pak stížnost spatřuje vadu řízení v tom, že nebylo provedeno zjištění o pěší frekvenci, tu sluší uvést, že zástupci st-lky, při politické pochozí komisi přítomní, nenamítali nic proti konstatování komise, v protokolu obsaženému, že pěší frekvence nebyla vzhledem k povaze přejezdu a jeho zabezpečení vůbec uvažována, a nedali také žádným svým návrhem podnět k tomu, aby nějaké zjišťování o frekvenci chodců na přejezdu se konalo.

Zbývá tudíž námitka stížnosti, že změnou obsluhy závor dojde ke ztížení dopravy na přejezdu, ježto zastávka na přejezdu způsobená zavřením a otevřením závor netrvá pouze 5 minut, nýbrž vzhledem k tomu, že jde o trať dvoukolejnou, na které vlaky křížují, 10 až 15 minut. K této námitce, kterou zástupci st-lky vznesli již při politické pochozí komisi, není možno obci upřítí věcnou legitimaci.

Stav. úřadu železničnímu, který uděluje povolení podle nař. č. 19/1879 ř. z. ke změně obsluhy závor, náleží ovšem uvažovati o všech otázkách, jež se změněnou obsluhou závor souvisejí, tudíž také o tom, zda doprava na přejezdu nebude ztížena. Avšak obci náleží podle § 27 odst. 2 obec. zřiz. slez. (zák. č. 17/1863 z. z. slez.) péče o snadnost dopravy na silnicích. Ježto pak snadnost dopravy po silnici může býti určitým opatřením na železničním přejezdu ležícím v trati silnice porušena, sluší obci přiznati oprávnění v železničním řízení stavebním uplatňovati s hlediska snadnosti silniční dopravy námitky, čerpané z toho, že by zamýšlená úprava obsluhy závor přičila se platným zákonným předpisům.

Než zmíněná námitka stížnosti nemůže býti uznána důvodnou. Žal. úřad vyslovil v nař. rozhodnutí, že přeměnou místních závor na závory tahadlové s předzváněním nenastane v užívání cesty žádná změna, ježto doba, kdy se mají před příjezdem vlaku uzavíratí závory tahadlové, je táž jako u závor místních a že doba ta je stanovena v § 41 želez. provozního řádu (cís. nař. č. 1/1852 ř. z.). Proti tomuto výroku neobsahuje stížnost žádné výtky, zejména nepopírá, že by právě pro změnu v obsluze závor byla doba uzavírání závor delší, nežli jak je železničním provozním řádem předepsáno. Okolnost, že závory zůstanou delší dobu uzavřeny z toho důvodu, ježto po dvoukolejně trati jedou dva vlaky proti sobě, nemá zajisté svou příčinu ve způsobu obsluhy závor. Není tudíž stížnost ani v tomto bodě způsobilá prokázati nezákonnost rozhodnutí žal. úřadu.